

Mor Eugeni Casals, ànima del centenari Cinema Catalunya

La sala de Ribes de Freser, fundada l'any 1900, va estar en mans de Casals durant més de 35 anys



Eugeni Casals, davant del Cinema Catalunya AMICS DEL CINEMA DE LA VALL DE RIBES.

El Cinema Catalunya de Ribes de Freser, una de les sales de cinema més antigues de Catalunya, va perdre aquesta setmana Eugeni Casals, la figura més emblemàtica de la seva història recent. Casals va assumir la propietat del cinema l'any 1970 i el va dirigir fins a la seva jubilació, el 2008. Durant gairebé quatre dècades va mantenir viu un espai que forma part del patrimoni cultural del Ripollès, i es va convertir en una persona molt estimada i estretament vinculada al teixit social i associatiu del municipi.

L'actual Cinema Catalunya, situat al carrer Major de Ribes de Freser, va ser fundat l'any 1900 per Nicolás Vilageliu sota el nom de Teatre Taga. Durant les primeres dècades del segle XX es va consolidar com un dels grans espais de reunió de la vila; s'hi oferia representacions teatrals, projeccions cinematogràfiques, concerts i balls. Amb els anys, el local va passar a mans de Joan Tarruella i Tayan, etapa en què un jove Eugeni Casals hi va començar a treballar.

Casals va entrar al cinema amb només 13 anys com a ajudant d'operador. Poc després, una malaltia del seu mentor el va obligar a assumir la responsabilitat de la cabina de projecció. "Al principi ho vaig passar fatal. En aquella època la pel·lícula que t'arribava s'havia estrenat a Barcelona feia quatre mesos i ja havia passat per un munt de mans", recordava en una entrevista a El Periódico.

L'any 1970 va prendre les regnes de la sala i va impulsar una profunda transformació de l'equipament. Va orientar el Cinema Catalunya cap a un model de sala comercial i, tres anys més tard, va emprendre una remodelació integral que va permetre renovar el sostre i excavar la platea per construir el característic pati de butaques que encara avui defineix l'espai. Amb el pas dels anys també va saber adaptar el cinema als grans canvis tecnològics del sector, incorporant els nous sistemes de projecció, el so Dolby i, posteriorment, la digitalització de les projeccions, garantint així la continuïtat del cinema.

Quan es va jubilar, l'any 2008, Casals no va voler que la sala abaixés definitivament la persiana. La seva implicació va ser determinant perquè es busquessin fórmules que assegurassin la continuïtat del projecte. L'any 2009, l'associació Amics del Cinema de la Vall de Ribes va assumir la gestió de la sala amb el suport de l'Ajuntament de Ribes de Freser, fet que va permetre la reobertura del Cinema Catalunya com a espai públic de projecció cinematogràfica. Des d'aleshores, les diferents entitats gestores han treballat per preservar tant l'edifici com l'esperit que Eugeni Casals havia contribuït a mantenir durant tota una vida. Des del 2014, la sala és el marc del Festival Gollut, dedicat al cinema compromès i d'autor, i l'any 2020 va rebre la distinció de Sala Centenària atorgada per l'Acadèmia del Cinema Català, un reconeixement al seu valor patrimonial i a més d'un segle d'història cinematogràfica.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/2656163-mor-eugeni-casals-anima-del-centenari-cinema-catalunya.html>